

veten var vis paa ikke vilde blive anbefalet, men vilde blive disrecommanderet. Den ærede Ordfører gjorde endvidere opmærksom paa — og jeg troer, at heri ligger Hovedbetragtningen — at Modstanden egentlig ikke gjaldt den lille Bevilling, hvorefter der her er Tale, men det, der laa bagved. Na, jeg er enig med den ærede Ordfører, forsaavidt han sagde: Det, der ligger bagved, hvad Fredsforhold angaaer, men saaledes som denne Bevilling for Tiden foreligger, er det jo egentlig kun et Forsøg, hvorefter der er Tale, og vi kunne derfor ikke udtale os om, hvad der ligger bagved; dog, dette skal jeg lade ligge. Efter min Betragtning af Sagen stiller den sig imidlertid for mig saaledes, at der ikke ligger Noget bagved med Hensyn til Fredsforhold, men at der derimod kun ligger Noget bagved under virkelige Krigsforhold. Naar vi gaar ind paa dette Forsøg paa at gjøre Compagnicheerne beredne, troer jeg, at det under Krigsforhold vil være nødvendigt at give den fornødne Bevilling i saa Henseende, men jeg er ogsaa overbevist om, at det høie Thing ikke vilde finde, at et Beløb af 4 à 5,000 Rd. mere eller mindre, anvendt under virkelige Krigsforhold, vilde være Noget, der var værdt at lægge lynderlig Magt paa, især naar man vidste, at der derved var opnaaet et stort og vigtigt Gode. Under Fredsforhold troer jeg ikke, det er nødvendigt at komme videre end netop til 20 saadanne Heste eller een Hest pr. Bataillon, saaledes at man derved kom til at kjende Behandlingen, Brugen af den og kunde blive fortrolig med den. Til dette Diemebs Opnaaelse vilde een Hest pr. Bataillon være mere end nok, og dette Beløb vilde altsaa ikke komme tilsynne igjen paa de kommende Finantslove. Jeg skal derfor tillade mig paa det Barmeste at anbefale det høie Thing at gaar ind paa denne lille Udgift.

H. M. Peterfen: Den Post, som Uendringforslagene under Nr. 19 og 20 angaaer, er i og for sig ikke meget stor, men den har dog været stor nok til at dele Udvalget i to Dele, af hvilke jeg hører til dem, som vil bevilge 100 Rd. i det første Aar i Anledning af Leiemaalet af Hundehaven. Min

Tanke dermed har været, og jeg troer, at den deles af de øvrige Medlemmer af Mindretallet, som, da det bestaaer af 7 Medlemmer, er saa nær et Fleertal, som det kan være — at jeg vilde give Ministeren disse 100 Rd. for det første halve Aar, for at han kunde see at faae det Forhold afviklet, hvori Hundehaven er indviklet, saaledes at den ærede Minister kom i Besiddelse af Haven, hvad jeg troer vilde være i Statens Tarv, som jeg antager i dette Tilfælde falder sammen med Glevskolens og det øvrige Etablissement paa Frederiksberg Slot. Saavidt mig bekjendt, er der i den Leiecontract, der er oprettet med vedkommende Leier, en Bestemmelse, som siger, at naar det skulde ligge i det Offentliges Interesse eller i Statens Tarv — det er lignende Udtryk, der bruges — kan man opsigte Leiemaalet med et halvt Aars Varjel. Det vil altsaa kunne lade sig gjøre, at den høitagtede Krigsminister hos sin Collega faaer udvirket, at dette Leiemaal bliver ophævet, og Haven vil da paa en mere naturlig Maade kunne blive anvendt til Statens Tarv. Det er imidlertid min Betragtning, og jeg veed, at jeg ikke er ene i Mindretallet i den Henseende, at Forslaget om at bevilge 100 Rd. er stillet i den Tanke, at det skulde være for et halvt Aar, udover hvilket man, naar man fandt det nødvendigt, kunde komme i Besiddelse af Haven paa en anden Maade. — Med Hensyn til det Forslag, der nylig er omtalt af den ærede sidste Tale, skal jeg overlade til den ærede Ordfører, hvorvidt han vil sige Noget derom; jeg skal kun gjøre den lille Bemærkning, at naar disse smaa Dyr skulle bruges til at undersøge Badesteder, og for at forhindre, at mangen brav Soldats Liv skulde gaar tabt ved lige Undersøgelser, kunde det nok være, at disse smaa Væsener vare mindre stikede til at bringe deres Herre iland. Jeg for mit Vedkommende vilde hellere være tilfods, naar jeg skulde undersøge, hvorvidt et saadant Badested var passabelt eller ikke; jeg vilde hellere være fri for at have disse Dyr med paa saadanne Forsøg, end jeg vilde have dem. Jeg troer, at man i saa Tilfælde langt hellere maatte have de store langbenede Skabninger end disse smaa Dyr; thi Rytterens